Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (siódma izba)

z dnia 4 czerwca 2013 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienie publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Wsparcie śmigłowca na potrzeby misji Eulex w Kosowie — Odrzucenie oferty jednego z ubiegających się — Brak statusu strony pozwanej — Niedopuszczalność

W sprawie T-213/12

Elitaliana SpA, z siedzibą w Rzymie (Włochy), reprezentowana przez adwokata R. Colagrande'a,

strona skarżąca,

przeciwko

Eulex Kosowo, z siedzibą w Prisztinie (Kosowo), reprezentowanej przez G. Brosadolę Pontottiego, solicitor,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę zmierzającą, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności środków przyjętych przez Eulex Kosowo w ramach udzielenia innemu ubiegającemu się zamówienia publicznego zatytułowanego „EuropeAid/131516/D/SER/XK – Wsparcie śmigłowca na potrzeby misji Eulex w Kosowie (PROC/272/11)", i po drugie, do nakazania Eulex Kosowo naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą w wyniku nieudzielenia jej tego zamówienia,

SĄD (siódma izba),

w składzie: A. Dittrich (sprawozdawca), prezes, I. Wiszniewska-Białecka i M. Prek, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 4 lutego 2008 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, Eulex Kosowo (Dz.U. L 42, s. 92). Na podstawie art. 2 akapit pierwszy owego wspólnego działania Eulex Kosowo wspomaga instytucje Kosowa, władze sądownicze i organy odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania prawa w ich

* Język postępowania: włoski.

działaniach zmierzających do osiągnięcia stabilności i przyjęcia odpowiedzialności oraz w dalszym rozwijaniu i wzmacnianiu niezależnego, wieloetnicznego systemu wymiaru sprawiedliwości oraz wieloetnicznych służb policyjnych i celnych, zapewniając niezależność tych instytucji od nacisków politycznych oraz działanie przez nie z poszanowaniem międzynarodowo uznanych norm i najlepszych europejskich praktyk.

2 W dniu 18 października 2011 r. w Suplemencie *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. 2011/S 200-324817) zostało opublikowane ogłoszenie o przetargu ograniczonym dotyczącym projektu zatytułowanego „Wsparcie śmigłowca na potrzeby misji Eulex w Kosowie" pod numerem referencyjnym EuropeAid/131516/D/SER/XK. Ogłoszenie to zawierało następującą informację: „Instytucja zamawiająca: szef Eulex Kosowo, Prisztina, Kosowo".

3 Pismem z dnia 23 grudnia 2011 r., do którego zostały załączone między innymi wytyczne dla ubiegających się, szef Eulex Kosowo wezwał skarżącą, Elitaliana SpA, spółkę prawa włoskiego, której zakres działalności obejmował usługi wynajmu śmigłowców świadczone na rzecz podmiotów publicznych, do uczestniczenia w ograniczonym postępowaniu przetargowym.

4 Skarżąca złożyła ofertę w ramach tego postępowania.

5 Pismem z dnia 29 marca 2012 r. dyrektor ds. administracyjnych oraz usług wsparcia Eulex Kosowo poinformował skarżącą o tym, że jej oferta została zaklasyfikowana na drugiej pozycji.

6 Pismem z dnia 2 kwietnia 2012 r. skarżąca złożyła do Eulex Kosowo wniosek o dostęp do niektórych dokumentów przedstawionych przez kandydata, którego oferta została zaklasyfikowana jako pierwsza. Pismem z dnia 17 kwietnia 2012 r. szef Eulex Kosowo odmówił udzielenia dostępu do tych dokumentów.

7 W dniu 24 kwietnia 2012 r. szef Eulex Kosowo udzielił spornego zamówienia ubiegającemu się, którego oferta została zaklasyfikowana jako pierwsza.

Przebieg postępowania i żądania stron

8 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 23 maja 2012 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę przeciwko Eulex Kosowo i Starlite Aviation Operations.

9 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu tego samego dnia skarżąca złożyła wniosek o zastosowanie środka tymczasowego, w którym wniosła do prezesa Sądu o zawieszenie wykonania decyzji Eulex Kosowo odrzucającej ofertę złożoną przez nią w ramach postępowania o udzielenie spornego zamówienia i w konsekwencji, o zakazanie Eulex Kosowo przystąpienia do zawarcia umowy dotyczącej tego zamówienia, a jeżeli miało już to miejsce, przystąpienia do wykonania spornego zamówienia i nakazanie przyjęcia wszystkich innych środków zachowawczych, jakie zostaną uznane za najbardziej stosowne.

10 Postanowieniem z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie T-213/12 Elitaliana przeciwko Eulex Kosowo i Starlite Aviation Operations, niepublikowanym w Zbiorze, skarga została oddalona w zakresie, w jakim była skierowana przeciwko Starlite Aviation Operations.

11 Postanowieniem prezesa Sądu z dnia 4 września 2012 r. w sprawie T-213/12 R Elitaliana przeciwko Eulex Kosowo, niepublikowanym w Zbiorze, wniosek o zastosowanie środków tymczasowych został oddalony, a rozstrzygnięcie o kosztach miało nastąpić w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

12 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 14 września 2012 r. Eulex Kosowo podniósł zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 114 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

13 W dniu 28 listopada 2012 r. skarżąca złożyła uwagi w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności.

14 W skardze skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności środków przyjętych przez Eulex Kosowo w ramach udzielania innemu ubiegającemu się zamówienia publicznego zatytułowanego „Wsparcie śmigłowca na potrzeby misji Eulex w Kosowie (PROC/272/11)", o których został poinformowany przez Eulex Kosowo w piśmie z dnia 29 marca 2012 r., a także wszystkich innych związanych z tym aktów, a w szczególności pisma z dnia 17 kwietnia 2012 r., którym Eulex Kosowo odmówił przyznania mu dostępu do wnioskowanych dokumentów;

— nakazanie Eulex Kosowo naprawienia szkód poniesionych przez nią w wyniku nieprzyznania jej rzeczonego zamówienia;

— obciążenie Eulex Kosowo kosztami.

15 W piśmie zawierającym zarzut niedopuszczalności Eulex Kosowo wniósł do Sądu o:

— odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;

— obciążenie skarżącej wszystkimi kosztami postępowania.

16 W uwagach dotyczących zarzutu niedopuszczalności skarżąca wniosła do Sądu o:

— oddalenie zarzutu niedopuszczalności;

— w każdym razie, o doręczenie skargi instytucji uznanej za stronę pozwaną.

Co do prawa

17 Na podstawie art. 114 §§ 1 i 4 regulaminu postępowania na wniosek strony Sąd może rozstrzygnąć w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności bez rozpatrywania sprawy co do istoty. Zgodnie z art. 114 § 3, jeżeli Sąd nie zadecyduje inaczej, pozostała część postępowania odbywa się ustnie. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie akta sprawy są jasne, w związku z czym nie ma konieczności otwierania ustnego etapu postępowania.

18 Na poparcie swoich żądań Eulex Kosowo po pierwsze podnosi, że nie może działać w charakterze strony pozwanej w niniejszej sprawie, ponieważ nie ma statusu niezależnego podmiotu. Po drugie, podnosi, że Sąd nie jest właściwy w zakresie aktów przyjętych na podstawie postanowień traktatu FUE dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB).

19 Jeżeli chodzi w pierwszej kolejności o to, czy Eulex Kosowo ma status strony pozwanej, to należy przypomnieć, że zgodnie z art. 263 akapit pierwszy TFUE środek zaskarżenia w postaci skargi o stwierdzenie nieważności przysługuje przeciwko wszystkim aktom pochodzącym od określonych wymienionych instytucji, ale również w szerszym zakresie, przeciwko aktom wydanym przez organy lub jednostki organizacyjne Unii Europejskiej w zakresie, w jakim chodzi o akty wywołujące wiążące skutki prawne.

20 Ponadto zgodnie z art. 44 § 1 lit. b) regulaminu postępowania skarga określona w art. 21 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii powinna zawierać oznaczenie strony, przeciwko której jest skierowana.

21 Zdaniem skarżącej Eulex Kosowo posiada status strony pozwanej, ponieważ jest on jednostką organizacyjną Unii w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy TFUE.

22 W tym zakresie, jeżeli chodzi o status prawny Eulex Kosowo, należy przypomnieć, że na podstawie art. 1 ust. 1 wspólnego działania 2008/124, Eulex Kosowo został utworzony przez Unię jako misja „w zakresie praworządności" w Kosowie.

23 Artykuł 6 wspólnego działania 2008/124 określa strukturę Eulex Kosowo. W ust. 1 stanowi, że jest on jednolitą misją europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) w całym Kosowie. Na podstawie ust. 2 Eulex Kosowo tworzy kwaterę główną i biura regionalne i lokalne w Kosowie, komórkę wspierającą w Brukseli (Belgia) oraz biura łącznikowe, w zależności od potrzeb. Zgodnie z ust. 3 Eulex Kosowo jest złożony z szefa misji oraz personelu, a także z komórki policyjnej, wymiaru sprawiedliwości oraz komórki celnej.

24 Na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 wspólnego działania 2008/124 dyrektor ds. cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji jest dowódcą operacji cywilnej Eulex Kosowo, który pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz ogólnym zwierzchnictwem wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (SG/WP) sprawuje dowództwo i kontrolę nad Eulex Kosowo na poziomie strategicznym. Zgodnie z art. 7 ust. 3 zapewnia on właściwe i skuteczne wykonywanie decyzji Rady, a także decyzji KPiB, w tym przez wydawanie szefowi misji, stosownie do potrzeb, instrukcji na poziomie strategicznym oraz doradzanie mu i pomoc techniczną.

25 Artykuł 11 wspólnego działania 2008/124 przedstawia strukturę dowodzenia Eulex Kosowo. Zgodnie z jego ust. 2 KPiB sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady i SG/WP kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad Eulex Kosowo. Na podstawie ust. 3 i 4 tego artykułu dowódca operacji cywilnej, który jest dowódcą Eulex Kosowo na poziomie strategicznym, składa sprawozdania Radzie za pośrednictwem SG/WP. Artykuł 11 ust. 5 tego przepisu stanowi, że szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad Eulex Kosowo w teatrze działań i odpowiada bezpośrednio przed dowódcą operacji cywilnej.

26 Z uwagi na ww. przepisy Eulex Kosowo nie posiada osobowości prawnej i nie udowodniono, że może on być stroną postępowania przed sądami Unii. Przeciwnie, chodzi o misję, to znaczy zwykłe działanie, którego długość została początkowo ograniczona do dnia 14 czerwca 2010 r. na podstawie art. 20 wspólnego działania 2008//124, zmienionego przez wspólne działanie Rady 2009/445/WPZiB z dnia 9 czerwca 2009 r. (Dz.U. L 148, s. 33), i które zostało przedłużone, na dzień wniesienia skargi, do dnia 14 czerwca 2012 r. decyzją Rady 2010/322/WPZIB z dnia 8 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 145, s. 13). Tymczasem Sąd orzekł już, że w takim przypadku misja nie może być uznawana za organ lub jednostkę organizacyjną Unii w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy TFUE (postanowienie prezesa Sądu z dnia 22 lipca 2010 r. w sprawie T-271/10 R H przeciwko Radzie i in., niepublikowane w Zbiorze, pkt 19, 20). Z powyższego wynika, że Eulex Kosowo nie jest taką jednostką organizacyjną.

27 Ponadto należy przypomnieć, że skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności środków przyjętych przez Eulex Kosowo w ramach udzielenia spornego zamówienia, to znaczy, co do zasady, środków odrzucających ofertę, którą skarżąca złożyła w ramach spornego postępowania przetargowego dotyczącego udzielenia tego zamówienia innemu ubiegającemu się, jak również i każdego innego związanego z tym aktu, a w szczególności, pisma z dnia 17 kwietnia 2012 r. odmawiającego przyznania dostępu do wnioskowanych dokumentów.

28 Pomimo że środki te zostały przyjęte przez szefa Eulex Kosowo i przez dyrektora ds. administracyjnych i usług wspierających Eulex Kosowo (zob. powyżej pkt 5–7), można je przypisać jedynie szefowi Eulex Kosowo. W rzeczywistości bowiem to on sprawuje dowództwo i kontrolę nad personelem, a także do niego należy odpowiedzialność administracyjna i logistyczna na podstawie art. 8 ust. 2 wspólnego działania 2008/124.

29 Należy podnieść, że środki przyjęte w ramach postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia, to znaczy zasadniczo, odrzucenie oferty skarżącej, udzielenie zamówienia innemu ubiegającemu się, a także odmowa udzielenia dostępu do wnioskowanych dokumentów, stanowią część codziennego zarządzania misją. Na podstawie art. 8 ust. 3 wspólnego działania 2008/124 to szef misji jest odpowiedzialny za takie zarządzanie.

30 Należy stwierdzić, że środki przyjęte w ramach postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia publicznego dotyczą budżetu Eulex Kosowo.

31 Tymczasem zgodnie z art. 16 ust. 2 wspólnego działania 2008/124 wszystkimi wydatkami zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Na podstawie art. 8 ust. 5 tego wspólnego działania szef misji jest odpowiedzialny za wykonanie budżetu Eulex Kosowo i w tym celu podpisuje umowę z Komisją Europejską. Tak jak to wynika z akt, szef Eulex Kosowo podpisał taką umowę z Komisją. Komisja oddelegowała w związku z tym niektóre zadania związane z wykonaniem budżetu Eulex Kosowo na szefa Eulex Kosowo, zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1), z późniejszymi zmianami.

32 Delegacja ta znajduje w szczególności odzwierciedlenie w art. 16 ust. 3 i 4 wspólnego działania 2008/124 dotyczących dyspozycji finansowych. Zgodnie z art. 16 ust. 3 bowiem szef misji może dokonywać uzgodnień technicznych dotyczących wyposażenia, usług i lokali dla Eulex Kosowo jedynie z zastrzeżeniem zgody Komisji. Artykuł 16 ust. 4 stanowi, że szef misji w pełni podlega Komisji i jest przez nią nadzorowany w odniesieniu do działań podejmowanych w ramach swojej umowy.

33 Należy przypomnieć, że akty przyjęte na podstawie uprawnień delegowanych są zazwyczaj przypisywane instytucji delegującej, do której należy obrona przed sądem danego aktu (zob. postanowienie Sądu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie T-359/11 Elti przeciwko Delegaturze Unii Europejskiej w Czarnogórze, pkt 62 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 W tych okolicznościach należy uznać, że akty przyjęte przez szefa Eulex Kosowo w ramach postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia można przypisać Komisji, która posiada status strony pozwanej na podstawie art. 263 akapit pierwszy TFUE. Akty te mogą zatem stanowić przedmiot kontroli sądowej zgodnej z wymogami zasady ogólnej przywołanej przez skarżącą, wedle której wszelkie akty pochodzące od instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii mające na celu wywołanie skutków prawnych wobec osób trzecich powinny podlegać kontroli sądowej (wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 1986 r. w sprawie 294/83 Zieloni przeciwko Parlamentowi, Rec. s. 1339, pkt 24; wyrok Sądu z dnia 8 października 2008 r. w sprawie T-411/06 Sogelma przeciwko EAR, Zb.Orz. s. II-2771, pkt 37).

35 W związku z tym Eulex Kosowo nie ma statusu strony pozwanej.

36 Wniosku tego nie podważa ani art. 8 ust. 7 wspólnego działania 2008/124, zgodnie z którym szef misji reprezentuje Eulex Kosowo na miejscu prowadzenia operacji i zapewnia odpowiednią widoczność działań Eulex Kosowo, ani art. 16 ust. 3 tego wspólnego działania, zgodnie z którym z zastrzeżeniem zgody Komisji szef misji może dokonywać uzgodnień technicznych z państwami członkowskimi UE, uczestniczącymi państwami trzecimi i innymi podmiotami międzynarodowymi rozmieszczonymi w Kosowie dotyczących wyposażenia, usług i lokali dla Eulex Kosowo. W rzeczywistości bowiem

przepisy te przyznają jedynie ograniczone uprawnienia szefowi misji. Podczas gdy na podstawie rzeczonego art. 8 ust. 7 może on reprezentować tę misję na miejscu prowadzenia operacji, rzeczony art. 16 ust. 3 przyznaje mu jedynie ściśle określoną zdolność prawną z materialnego punktu widzenia. Ponadto należy przypomnieć, że ten ostatni przepis potwierdza raczej okoliczność, że akty przyjęte przez szefa Eulex Kosowo w ramach spornego postępowania przetargowego można przypisać Komisji (zob. powyżej pkt 29–34).

37 W tym zakresie należy również odrzucić argument skarżącej dotyczący art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114), zgodnie z którym Eulex Kosowo jako podmiot prawa publicznego w rozumieniu tego przepisu jest organem lub jednostką organizacyjną Unii. W rzeczywistości bowiem na podstawie art. 1 ust. 9 lit. b) tej dyrektywy podmiot prawa publicznego w rozumieniu tego przepisu powinien być wyposażony w osobowość prawną. Tymczasem, co już zostało stwierdzone (zob. pkt 26 powyżej), Eulex Kosowo nie posiada osobowości prawnej i nie może w związku z tym być podmiotem prawa publicznego w rozumieniu art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18.

38 Po drugie, skarżąca pomocniczo podnosi na wypadek, gdyby Eulex Kosowo nie miał statusu strony skarżącej, że po pierwsze, Sąd może zidentyfikować stronę, wobec której sprawa mogłaby się toczyć. Powołuje się ona w tym zakresie na orzecznictwo, zgodnie z którym oznaczenie w skardze w błędny sposób strony pozwanej innej niż autor zaskarżonego aktu nie powoduje nieważności skargi, jeżeli skarga ta zawiera elementy umożliwiające zidentyfikowanie w sposób jednoznaczny strony, przeciwko której jest ona kierowana, takiej jak oznaczenie zaskarżonego aktu i jej autora. Zgodnie z tym orzecznictwem w takim przypadku należy uznać za stronę pozwaną autora zaskarżonego aktu, pomimo że nie został on powołany w części wprowadzającej skargi (zob. postanowienie Sądu z dnia 16 października 2006 r. w sprawie T-173/06 Aisne et Nature przeciwko Komisji, niepublikowane w Zbiorze, pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo).

39 Tymczasem orzecznictwo to nie ma w żadnym wypadku zastosowania w niniejszej sprawie. W rzeczywistości bowiem oznaczenie Eulex Kosowo w skardze nie stanowi błędu strony skarżącej. Przeciwnie, z treści skargi wyraźnie wynika, że skarżąca miała zamiar skierowania skargi wyraźnie przeciwko Eulex Kosowo, który zdaniem skarżącej stanowi organ lub jednostkę organizacyjną Unii w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy TFUE, co zresztą skarżąca potwierdziła w uwagach dotyczących zarzutu niedopuszczalności. Ponadto, o ile prawdą jest, że skarga oznacza zaskarżone akty, to jednak nie zawiera ona żadnego elementu, który umożliwiałby stwierdzenie w sposób jednoznaczny, że skarga została sformułowana przeciwko podmiotowi innemu niż Eulex Kosowo. W przeciwieństwie do tego, co twierdzi skarżąca, w takim przypadku do Sądu nie należy wskazanie strony, przeciwko której skarga powinna zostać skierowana w celu spełnienia wymogów art. 44 § 1 lit. b) regulaminu postępowania.

40 Po drugie, skarżąca podnosi, że Sąd powinien przyznać jej możliwość powołania się na usprawiedliwiony błąd i w tym celu przytacza orzecznictwo, które uznaje istnienie takiego błędu, jeżeli dana instytucja wykazała się zachowaniem, które mogło samo lub w znaczącym stopniu wywołać dopuszczalną wątpliwość w świadomości osoby pozostającej w dobrej wierze i dochowującej wszelkiej staranności wymaganej od właściwie poinformowanego podmiotu (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 18 października 1977 r. w sprawie 25/68 Schertzer przeciwko Parlamentowi, Rec. s. 1729, pkt 19; wyrok Sądu z dnia 15 marca 1995 r. w sprawie T-514/93 Cobrecaf i in. przeciwko Komisji, Rec. s. II-621, pkt 40).

41 Prawdą jest, że ogłoszenie o zamówieniu wskazywało szefa Eulex Kosowo jako organ zamawiający, któremu należało składać oferty. Ponadto z akt sprawy wynika, że podczas postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia, to szef Eulex Kosowo lub dyrektor ds. administracyjnych i usług wspierania Eulex Kosowo działali wobec skarżącej. Ponadto należy podnieść, że ani ogłoszenie o zamówieniu, ani pisma kierowane przez szefa Eulex Kosowo lub rzeczonego dyrektora nie wskazywały strony, przeciwko której należało wnieść ewentualną skargę na środki przyjęte w ramach

postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia. W tych okolicznościach i ze względu na złożoną sytuację prawną regulującą stosunek w tym postępowaniu pomiędzy Eulex Kosowo a jego szefem, z jednej strony, oraz Komisją i Radą, z drugiej strony, niezaprzeczalnie skarżącej trudno było wskazać stronę, której można było przypisać sporne środki i która posiadała status strony pozwanej.

42 Niemniej jednak należy przypomnieć, że istnienie usprawiedliwionego błędu może zgodnie z orzecznictwem przywołanym przez skarżącą (zob. pkt 40 powyżej) skutkować wyłącznie tym, że skarga nie może zostać odrzucona na skutek przekroczenia terminu na jej wniesienie. Tymczasem w niniejszej sprawie wiadomo, że skarżąca dochowała terminu na wniesienie skargi. Ponadto należy stwierdzić, że skarżąca w żadnej chwili nie skierowała skargi również przeciwko innej stronie niż Eulex Kosowo, lecz ograniczyła się do wniesienia do Sądu o zidentyfikowanie strony pozwanej, przeciwko której skarga powinna zostać wniesiona, aby była dopuszczalna.

43 Ponadto z akt sprawy nie wynika, że skarżąca została poinformowana, że ewentualna skarga przeciwko środkom przyjętym w ramach postępowania w sprawie udzielenia spornego zamówienia powinna zostać skierowana przeciwko Eulex Kosowo. Przeciwnie, należy stwierdzić, co wyraźnie wynika ze skargi, że skarżąca skierowała swoją skargę przeciwko Eulex Kosowo, uważając, że jest on organem lub jednostką organizacyjną Unii w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy TFUE. Tymczasem z uwagi na wystarczająco jasny charakter wspólnego działania 2008/124, o którym mowa powyżej w pkt 22–36, oraz z uwagi na orzecznictwo istniejące w chwili złożenia skargi, skarżąca mogła pomimo trudności wskazanych powyżej w pkt 41 uniknąć popełnienia błędu polegającego na uznaniu, że Eulex Kosowo jest takim organem lub jednostką organizacyjną. Błąd ten nie jest zatem usprawiedliwiony.

44 W związku z tym należy odrzucić argumentację skarżącej dotyczącą usprawiedliwionego błędu.

45 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że z powodu braku statusu strony pozwanej Eulex Kosowo skarga wniesiona przeciwko niemu przez skarżącą jest niedopuszczalna, zarówno w odniesieniu do żądania stwierdzenia nieważności, jak i roszczenia o odszkodowanie, które jest ściśle związane z żądaniem stwierdzenia nieważności (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 14 lutego 1989 r. w sprawie 346/87 Bossi przeciwko Komisji, Rec. s. 303, pkt 31; ww. w pkt 33 postanowienie w sprawie Elti przeciwko Delegaturze Unii w Czarnogórze, pkt 74 i przytoczone tam orzecznictwo), i nie ma konieczności wypowiadania się co do rzekomego braku właściwości Sądu w odniesieniu do aktów przyjętych na podstawie traktatu FUE dotyczących WPZiB.

46 W związku z tym należy odrzucić niniejszą skargę.

W przedmiocie kosztów

47 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniem Eulex Kosowo obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (siódma izba)

postanawia, co następuje:

1) Skarga zostaje odrzucaona.

2) Elitaliana SpA zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie środka tymczasowego.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 4 czerwca 2013 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
A. Dittrich